

3881 2den Beh. af Finantsloof. s. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 3882

det og til at gaae imod det, som maa ansees for at være det Lovbestemte, er han ikke berettiget til paa Statens Vegne at stifte Noget, som man kunde kalde Statslaan, men jeg vilde ansee det for at være en i høj Grad ufornuftig Begrændsning af hans Competence, om man vilde lægge ham den ringeste Inddring iveien for at søge at kaffe, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds rigtigt henledede Opmærksomheden paa, nemlig en Contrabalance mod den Gæbe og Blod, som til en given Tid kan være i Finantsjerne, og som jevnlig hensigtsmæssig kun kan staffles tilveie ved at optage et midlertidigt Laan. Jeg erkjender Nødtigheden af, hvad det ærede Medlem yttrede — jeg troer ogsaa, at jeg har udtalt mig saaledes i Udvalget — at Finantsministeren er berettiget til at gjøre den Slags temporaire Laan, som der her er Spørgsmaal om, naar de afgjøres inden Finantsaarets Udgang eller ialfald indenfor en Tid, der ikke gaaer meget ud derover, og Begrundelsen for denne Competence ligger i Nødvendigheden af og Fordringen om overhovedet at bestyre Reserfefonden paa en forstandig og oeconomic Maade. Disse to Laan, som der her er Spørgsmaal om, havde udfør deres Grund i, at man maatte møde en af de i Finantsforvaltningen jevnligt forekommende Vanskeligheder, at Udgifterne strømme sammen til visse bestemte Tider, saaledes som navnlig her i December Termin, hvorimod Indtægterne ikke komme, førend Terminsbærlighederne forlængst ere overstaaede. Jeg fandt mig da forpligtet til, fremsfor at løbe den Risiko muligen at maatte standse, at gjøre disse Laan, idet jeg holdt mig overbevist om, at de inden Udløbet af Finantsaaret vilde kunne tilbagebetales, og dette er, som Thinget seer, ogsaa skeet med dem begge. Jeg kan ikke erkjende Berettigelsen af, hvad det ærede Medlem for Velte Amts 1ste Valgkreds (Gad) bemærkede, naar han drog i Tvivl, at disse 1,500,000 Rd. vare et Forskud. De vare et Forskud og bleve først tagne, dengang det havde viist sig,

at det Limitum, til hvilket Salget af de premissifse Obligationer var begrændset, ikke i dette Diebstik kunde lade sig opnaae, hvorimod man dengang ikke var overbevist om, at det ikke, ved at give nogen Tid, vilde kunne lykkes at naae den Sum, som i Handelen udtrykkelig var forudsat, nemlig 86 eller 86½ pCt. Da tilbød Privatbanken, som havde denne Forretning, at den i nogen Tid vilde forstrække med dette Beløb, indtil den endelige Afgjørelse kunde finde Sted ved Salget af Obligationerne. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Hage) har dvælet ved den Omstændighed, at disse 457,000 Rd., som contant kom ud ved den endelige Dpgjørelse af denne Handel, kun skulde forrentes med 1 pCt. i c. 5 Maaneder, skal jeg gjøre ham opmærksom paa, at det var en Deel af den Contract, som blev indgaaet med Banken, at jeg, ved at modtage Forskudet, forpligtede mig til ikke at tilbagebetale det inden en vis Tid, navnlig ikke før Finantsaarets Udløb, men at forrente det, saalænge Finantsjerne havde det, med 5 pCt. Da Dpgjørelsen fandt Sted den 18de October, ophørte Finantsjernes Forpligtelse til at beholde de 1,500,000 Rd. og til at forrente dem med 5 pCt. lige til Finantsaarets Udløb, og ligeoverfor denne Lettelse maatte jeg ansee det for et meget billigt Beberlag, at Banken fik Lov til at opsætte Udbetalingen til Finantsaarets Udløb — dog med den Betingelse, at, naar det gjordes nødvendigt, skulde det staae mig frit for at kræve den — og imod den samme Rente, jeg ellers kunde have naaet ved at anbringe Pengene i Nationalbanken, hvor som bekendt Finantsjerne kun faae 1 pCt. af, hvad de have staaende der paa Contocourant. Naar man har foreslaaet som et Middel, der skulde træde istedet for adskillige af de Omsætninger, der ere gjorte for at kaffe de fornødne Midler, at udstede Creditbeviser, og navnlig i den Henseende har nævnt et Beløb som 1,500,000 Rd., ja, mine Herrer, da spørger jeg dem: Hvad betydde 1,500,000 Rd., naar De som ifjor ved Fi-